

פְּרֻשֵׁת עֵינַי הַמֵּד

יוֹסֵף לְאָזַר ע"י בֵּית הַכִּנְסֵת שְׁכֻנַת ע"ן חֲמַד - אֲבִשְׂרַת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת בְּהַעֲלוֹתְךָ - מַחְשְׁבוֹת הַלֵּב

"וְלֹא תִתְּרוּ: אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" (במדבר טו, לט)

מתיא בן חרש שהיה יושב בביה"מ ועוסק בתורה, והיה זיו פניו דומה לחמה וקלסתר פניו למלאכי השרת, ואמרו מימיו לא נשא עיניו לאשה בעולם. עבר השטן ואמר: "אפשר אדם זה לא חטא?", וביקש רשות מהקב"ה שיתן לו לנסותו, אמר לו הקב"ה: "אינך יכול לו" ולמרות זאת אמר לו: "לך".

נדמה השטן, כאשה יפה, שלא הייתה כדמותה בעולם. נעמדה לפניו הפך פניו לאחוריו, ושוב עמד מאחוריו הפך פניו לצדדים. ואז אמר רבי מתיא: "מתירא אני, שמא יגבר עליי יצרי ויחטאני", מה עשה אותו צדיק, ביקש מאחד מתלמידיו, שיביא לו אש ומסמר, הביא לו ונתנם לתוך עיניו והתעורר. כיוון שראה השטן כך, נפל לאחוריו, באותה שעה קרא הקב"ה למלאך רפאל לבוא ולרפאותו, לא הסכים רבי מתיא, עד שהבטיחו ששוב לא ישלוט בו יצר הרע.

אצל יוסף הצדיק נאמר: "וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה" (בראשית לט, יב). מקשה רבי חיים שמולביץ זצ"ל לכאורה מדוע לא חטף את בגדו ורק לאחר מכן היה עליו לברוח וכך לא היתה יכולה להעליל עליו עלילות? מתרץ הרב, שלא רצה יוסף להעמיד עצמו במקום ניסיון אפילו לעוד רגע אחד, שכן צריך לברוח ממקום הנסיון כמו מאש. ולא כאותם שאומרים, בי זה לא יפגע ועליי זה לא ישפיע.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

הוזהרנו כאן מלתור אחר מחשבת הלב וראיית העיניים. ולכאורה, צריך להבין: הרי היה צריך להיאמר קודם בפסוק, לא תתורו אחרי עיניכם, ורק לאחר מכן אחר לבבכם, שהרי העיניים רואות תחילה, והלב חומד, והאיברים עושים מעשה?

מבאר הרב דסלר זצ"ל בספרו מכתב מאליו, שמכאן רואים כלל ויסוד חשוב, אדם מביט במקום, שלבו חפץ להביט תחילה, ואז ממילא עיניו רואות, כמו שילד מוצא ברחוב מיני משחקים קטנים, שאנו המבוגרים כלל לא רואים ולא מוצאים, היות שמחשבתו של הילד בדברים הללו. הוא הדין כאן: ראיית העין קודמת היות שמחשבתו נמצאת שם.

ואפשר להביא ראיה לרעיון זה, כפי ששמעתי מדרשן גדול כך: יעקב אבינו שולח מתנה מכובדת וגדולה מאוד לעשוי כלשון הפסוק: "עֲזִים מְאֵתִים וְתִשְׁיִם עֶשְׂרִים רְחִלִּים מְאֵתִים וְאֵילִים עֶשְׂרִים. גְּמִלִים מִיְּנִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלִשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנֹת עֶשְׂרִים וְעִרְם עֶשְׂרֵה" (בראשית לב, טו-טז). יעקב שולח לעשו מספר עצום 540 בעלי חיים! ועוד יעקב אינו מצמם את הכמות אלא "וַיְרַח תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדָר וּבֵין עֵדָר" (בראשית לב, ז), וכל זה מלבד ילדיו ונכדיו שפחותיו ובנותיו. כאשר עוברים כולם מול פניו של עשו נאמר: "וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַנָּשִׁים... (בראשית לג, ה) מה שאדם חושב, והיכן שלבו נמצא, שם הוא.

מבואר בילקוט (פרשת ויחי) מעשה ברבי

העלון מוקדש להצלחת

יש ב גילה ישי ב גילה יניב ב גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה בת רחל ברכה נעם יצחק בן דליה ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית קסירר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי חיים בן בכרוי

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר אילנה בת רחמה ימנה ניט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט רוינת בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רחמה יפית בת ג'ינה אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזיר בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונגאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה דוד בן זדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

07/06/2014		ט' סיוון תשע"ד	
פרשת בהעלותך הפטרה: "רוני ושמיח" - זכריה ב			
ר"ת	יציאה	כניסה	ר"מ
21:15	20:25	19:04	ה"ם
21:12	20:28	19:22	ה"א
21:16	20:29	19:15	ה"פ
21:12	20:30	19:22	ה"ש

שואל ומשיב בהלכה – מזוזה

האם אדם שהולך לבית מלון חייב לדאוג שתהיה מזוזה בפתח הכניסה של החדר בו הוא ישן?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

הדר במלון פטור מלקבוע שם מזוזה עד שלוש יום, שאין המלון עשוי אלא ללינת כמה לילות ונחשב כדירת עראי. ואפילו במלון בארץ ישראל הדין כן. אולם לאחר שלוש יום קובע מזוזה במלון, שנראה כבר כדר שם דרך קבע. אולם כל זה לענין המתאכסנים במלון, אבל בעל המלון היהודי חייב לקבוע מזוזה בכל הפתחים מיד ואינו ממתין שלוש יום.

לשון הרע

להלן סיפור שעובד מחוברת "קול ברמה", ויש בו כדי ללמדנו, עד כמה תוצאותיו של לשון הרע עלולות להיות רעות אסון. ומעשה שהיה- כך היה: מעשה ביהודי, שנזקק לעבור ל"ע סדרת ניתוחים בזה אחר זה. למרבה הפלא כל ניתוח היה במקום אחר בגוף בלא כל קשר ושייכות לניתוח הקודם. הדבר נראה מוזר ומופלא לבני המשפחה, שכן בעבר הלא רחוק היה נחשב אדם בריא וחזק. ואף שדרשו ברופאים לקבלת הסבר הגיוני לדבר - לא היה מי שיוכל להסביר את פשר התופעה הזו ולתת תשובה המניחה את הדעת.

אחד מקרובי המשפחה היה חסיד גור, וכששמע על הצרה שפקדה את אבי המשפחה הציע לבניו לגשת לכ"ק האדמו"ר מגור הצדיק ר' פינחס מנחם אלטר זצ"ל (בעל ה'פני מנחם') ולשאול בעצתו. ואכן הבנים הגיעו אל הצדיק וסיפרו לו על הניתוחים המוזרים שפקדו את האבא.

פנה אליהם הרבי ושאל, כיצד מתנהל שולחן השבת בביתם. בניו תמחו על השאלה, והרבי הבהיר את שאלתו: "האם מדברים בשולחן השבת על אנשים אחרים?". הבנים השיבו בחיוב, שאכן הנושאים המדוברים במהלך סעודת השבת היא אודות אנשים ומעשיהם. המשיך האדמו"ר ושאל: "האם מנתחים אצלכם אנשים בשולחן שבת?". השיבו הבנים בהרכנת ראש: "אנו אכן מודים בבושת פנים, כי במהלך הסעודה עולים שמות של אנשים על השולחן, ואנו מבקרים ומנתחים אותם ואת מעשיהם ולצערנו הרב, לא תמיד לטובה...".

נענה הרבי ואמר: "הנה לפניכם התשובה ופתרון התעלומה, מדוע נאלץ אביכם לעבור כל כך הרבה ניתוחים, אני מבטיחכם, שאם תפסיקו לנתח אנשים על שולחן השבת ותדברו רק בדברי תורה- אזי יפסקו הניתוחים אצלו". נדהמו הבנים למשמע הדברים וציינו, כי כאשר סיפרו זאת לאביהם, הסכים מיד להפסיק את ה'ניתוחים' בשולחן השבת ולשמחתם הרבה בתקופה שלאחר מכן פסקו הניתוחים מגופו של אביהם.

על מי יש לסמוך

מעשה באברך יקר, שכאשר שמע כי התפנתה משרה של מלמד בכיתה ז' בתלמוד תורה מבוקש מאוד- הרעיון קסם לו עד מאוד. הוא נזכר שדודו, שהיה עסקן ידוע ובעל חסד גדול, יכול לפעול ולהשתדל למענו לזכות במשרה הנכספת! ובפרט ששמע מאביו שדודו הזכיר על לשונו את התלמוד תורה המדובר והבין, שיש לו קשרים עימהם. אלא שהניסיון לתפוס את דודו בקו הטלפון פעם אחר פעם כשל. אף קרובי משפחה שניסו להתגייס לעזרתו לא הצליחו במשימה.

האברך החליט בינתיים להגיש את קורות חייו בתקווה, שעד אז יוכל להשיג את הדוד. לאחר זמן אף נקבעה לו פגישה באותו תלמוד תורה, כשעדיין הדוד 'מסרב' לענות, ואף בפעם היחידה שענה התנצל, כי עסוק הוא ויחזור אליו בעז"ה מתי שיוכל. יום הפגישה הגיע והאברך חשב בליבו, שלכל הפחות יציין בפגישה את היחס המשפחתי, שאם לא יועיל לא יזיק.

הוא ניגש לפגישה אולם רגעים מעטים לפני כן החליט שלא, הוא לא יספר על דודו, אם הדוד אינו רוצה לעזור, אפנה למי שעזר, עוזר ויעזור לכל יהודי, והוא תמיד זמין, בורא עולם! וכך הרים עיניו למרום בתפילה ונכנס לפגישה. כעבור שבוע למרבה הפלא בושר שזכה במשרה המיוחלת! לאחר שיחת הטלפון המרנינה, התקשר למרבה הפלא הדוד היקר.

הלה התנצל והסביר, שאחד מילדיו הזדקק לטיפול רפואי ממושך ושאל, כיצד יוכל לעזור, האברך תיאר לפניו את שארע ועל הבחירה המשמחת, שאל הדוד: "האם הזכירו בשיחה עם המנהל?", ענה האברך שבתחילה חשב לעשות כן, אך זה לא יצא לפועל. וענה הדוד: "ברוך ה'! שכן בעבר הייתה בינינו הכרות לא נעימה, ואם היה מזכירו - ספק רב אם היה מקבלך!".

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זמג הגון,
תורה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 052-6329144

רבי חיים איצקוביץ זצ"ל המכונה ר' חיים מוולוז'ין: נולד ב-ז' סיוון ה'תק"ט (1749), מחשובי תלמידיו של הגאון מווילנה. רבינו לא רצה להתפרנס מהרבנות ולכן פתח חנות צמר בעיר וולקומיר, בה כיהן כרב. משנת ה'תקמ"ב שימש בעידודו של הגר"א כרב העיירה וולוז'ין. נחשב כאבי הישיבות הליטאיות הגדולות. מייסדה של ישיבת "עץ החיים" וולוז'ין. **גאון בנגלה ובנסתר.** נפטר בבלארוס בי"ד סיוון בשנת ה'תקפ"א (1821). חי כ-72 שנים.

אביו: ר' יצחק. **אמו:** מרת רבקה (בת ר' יוסף רפפורט).

בנו: ר' יצחק (מילא את מקום אביו אחריו).

בתו: מרת אסתר (נישאה לר' הלל פריד מגרודנא, לימד בישיבת וולוז'ין לצד חמיו). **אחיו:** ר' זלמן. **חתנו:** ר' הלל - כיהן כמו"ץ בקהילת הורדנא.

מרבתי: ר' רפאל זיסקינד מהמבורג (רבה של מינסק), ר' אליהו זלמן (הגאון מווילנה). ר' אריה לייב גינצבורג (בעל "שאגת אריה").

מתלמידיו: ר' אריה לייב שפירא, ר' יעקב ברוכין (מחבר 'משכנות יעקב'), ר' דוד טביל ממינסק (מחבר 'נחלת דוד'), ר' יוסף פיימר מסלוצק, ר' אברהם שמחה מאמצ'יסלאוו. **מספריו:** **ינפש החיים** - מבוסס על הזוהר, עץ החיים וספרי קבלה נוספים. **ירוח חיים** - פירוש על מסכת אבות • **חוט משולש** - שו"ת **יכתר ראש** - הנהגות.

כאשר נפוליאון בונפרטה כבש חלקים גדולים מרוסיה, הוא נהג מידי פעם להתיעץ עם גדולי ישראל אודות סיכויי לנצח במלחמה, מסופר, שהוא נפגש גם עם רבי חיים מוולוז'ין. הייתה זאת שעת לילה מוקדמת, כאשר הגיעו חיילי הצבא הצרפתי לחניית לילה סמוך לוולוז'ין. עיירה זו השוכנת על הצטלבות דרכים ראשיות, איננה עיר מבצר ונוחה הייתה להכבש. רוב תושביה ברחו מאימת המלחמה או שהתחבאו מאחורי סורג ובריח. כשנכנסו שליחו של נפוליאון ושרי צבאו אל העיירה, לא מצאו בה אלא בתים חשוכים ורחובות שוממים ריקים מכל נפש חיה. רק מבית המדרש של וולוז'ין גילה להפתעתו כמה קרני אור בוקעים מבעד לחלונות. הוא ניגש אל הבית, פתח את דלת בית המדרש ונכנס פנימה. בקצה האולם יושב אדם זקן, בראשית שנות השבעים, בידו נר דולק, וספר פתוח לפניו. היה זה ר' חיים מוולוז'ין, אשר בעת מצוקה כבעת שמחה מצא למפלט לו את בית המדרש. כל כך היה שקוע בתלמודו, שלא חש בקצין הנכנס ומתקרב אליו, אך משפתח זה בקולו הרועם, ניתר הרב ממקומו.

הקצין ניסה את כוחו של ר' חיים בצרפתית, אך משהראה סימנים כלא מבין את דבריו, עבר לדבר גרמנית, שואל את הגר"ח אם מבין שפה זאת. השיבו רבנו, "אינני בקי בה ביותר אולם אשתדל להשיבך בשפה זו". "אם כך", אמר הגנרל, "אולי תגיד לי, היכן גר פה הרבי שלכם - חיים שמו, עליו שמענו רבות כיודע צפונות ועושה נפלאות". ענה רבנו: "חיים, האיש המבוקש על ידיך, נמצא כאן בבית המדרש. אך מה שאמרת, כי עושה הוא נפלאות, יכולני להגיד לך, כי אין זה אמת".

הבין הקצין, כי הוא האיש המבוקש, ומיד ניגש אל העניין. "המלך בכבודו ובעצמו רוצה להיפגש עמך! עליך להמתין כאן עד שיבואו לקחתך!" - הפטיר, והלך לו. לא חלפה שעה וכיתת אנשי חיל באו במרכבה קרבית מאובקת, והסיעו את ר' חיים אל אוהל נפוליאון המהודר אשר במרכז המחנה. בראותו את פני רבינו, המקרינים אצילות תורנית טהורה, שמח בונפארטה לקראתו. ואף הוא פתח במה שמע כבר מיהודי המדינה, על כוחות נסתרים הטמונים בו כמחולל נפלאות. גם הפעם הכחיש ר' חיים בביטול כל קשר בינו לבין מעשי נפלאות. "בסך הכל יהודי פשוט אנוכי **השוקד ללמוד תורה, לא יותר**".

שוב פנה אליו נפוליאון: "שאינך מסכים אודות סיפורי הנפלאות, ניחא, אבל שהנך איש חכם ופיקח, זאת כבר לא תוכל להכחישני. אם כן אמור לי, אפוא, מה דעתך על עתיד מלחמה קשה זו שפתחתי בה. האם כקודמותיה תסתיים אף היא בנצחון כביר, או חלילה אסון נורא אורב לי אי שם בדרכי? חשוף מחשבתיך לפני בגילוי לב וללא מורא".

פתח ר' חיים וענה: "אמשול לך משל למה הדבר דומה? נסיך אחד עשה את דרכו במרכבה רתומה לארבעה סוסים אבירים ומשובחים, מטובי היחס והאיכות. והנה בהגיעו לתוך יער עבות מעדו רגלי אחד הסוסים לתוך ביצה טובענית, הסוס משך אחריו גם את שלושת חבריו, והמרכבה התהפכה על צידה. כל מאמצי העגלון והמשרתים לחלצם מן הבוץ עלו בתוהו. עברו שעות אחדות והנה איכר פשוט מתקרב עם עגלתו הרעועה, רתומה לשלשה סוסים כחושים, ואף הם החלו מועדים ושוקעים בביצה. אולם האיכר שלף תיכף את שוטו, הצליף על הסוסים, אלו אזרו את שארית כוחם, ופתאום משכו את העגלה אל מחוץ לביצה, ויהי הדבר לפלא בעיני הנסיך ומשרתיו.

ניגש הנסיך אל האיכר ותמה באזניו: "לי ארבעה סוסים אבירים ומיוחסים, ולך שלשה סוסים צנומים ודקים. ובכל זאת דוקא אלו שלך נחלצו ברגע אחד מן הבוץ, ואילו שלי כבר שעות מתבוססים בבוץ ואיננו יודעים, כיצד נחלץ מצרה זו". השיבו האיכר: "שום סוד מיוחד לא עמד לי להצלחה זו. אלא, שסוסיך שלך טהורי גזע ומיוחסים המה. נטלת אחד מכאן ואחד משם, מהטובים והמובחרים שבכל מדינה. לפיכך, כשמצליף אתה על גבם, מושך כל סוס לרוח אחרת, ואינם מצליחים להתאחד למען המטרה. אדרבה, כשמוכה האחד, שמחים לאדיו כל עמיתיו. **מה שאין כן סוסיי הדלים והכחושים כולם משפחה אחת המה, אמא ושני בניה. לכן, כשמכה אני את האחד, חשים זאת גם השנים האחרים ונחלצים מיד לעזרתו**".

"כיוצא בזה", אמר הגר"ח, "בעניין זה שאנו דנים בו, אתה כבוד המלך נפוליאון דומה הנך לנסיך ההוא. לרשותך צבא אדיר מחומש ומאומן היטב, אלא שאינו עשוי מעור אחד. **מורכב הוא מצבאות אוסטריה, פרוסיה, ספרד ואיטליה, שנלוו אל הצבא הצרפתי אשר תחת פיקודך. לפיכך, מתאמץ כל אחד מהם להסב לעצמו את תהילת הניצחון, ועוד שמח בנפילת עמיתו בן ארץ אחרת. מה שאין כן צבא רוסיה, אף כי דל הוא באמצעים, כיוון שבנוי הוא כמקשה אחת, מבני עם אחד הלוחם להגנת ארץ אחת- ארצו שלו, הרי כל אחד חש בסכנה המשותפת, ועושים יד אחת לחרף נפשם למען הצלתם. מכאן, הוד מלכותו, נובע הפקפוק שלי בנצחונכם**", סיים הגר"ח את פרשנותו על עתיד המלחמה.

בהמשך המלחמה נחל נפוליאון מפלה גדולה ליד מוסקבה. לאחר מכן הוא נחל מפלה מוחצת במעבר הנהר ברז'ינה. כמעט כל חייליו אבדו בקרבות. הערכתו של רבי חיים מוולוז'ין התאמתה במלואה.

הצלה מפלאה

היא הגיעה אל בניין 770, הידוע כמרכז חב"ד העולמי בניו-יורק. המקום בו שוכנים בית המדרש וחדר הלשכה של הרבי מליובאוויטש. אל המקום הגיעה אישה כבת שבעים, בעלת מראה יהודי אמריקאי טיפוסי. היא ביקשה לפגוש את הרבי כפי שרבים מבקשים.

החסידיים מורגלים היטב למפגשים כאלה עם טיפוסים שונים שנקלעים למקום. לחלק ניכר מהם זרות אורחותיו של הרבי, והם בטוחים בתמימותם, שניתן לכל אחד להיכנס אל הצדיק בכל עת ובכל נקודת זמן. אבל האישה הזו נראתה שונה. משהו בעקשנות שלה לפגוש את הרבי היה לא שגרתי.

היא נשאלה על ידי מאן דהוא, מדוע כל כך אכפת לה להיכנס לרבי ומהיכן היא מכירה אותו והיא השיבה שהיא חייבת את חייה לרבי. כמה בחורים צעירים שבדרכם נקרתה האישה, לשמע דבריה התגודדו סביבה וביקשו לשמוע את סיפורם בפרוטרוט. היא נעתרה להם והחלה לגולל דבריה:

"מדי יום, בשעות אחר הצהריים, אני נוהגת לצאת לטיול ברכבי הפרטי. אני מקפידה עד מאוד על הטיול היומי הזה. עד לפני מספר שנים נהגתי לצאת לטיול רגלי, ללא רכב. אלא שיום אחד הגיע אליי כושי עצום בגודלו, הלה לפת את צווארי ובא לרוקן את ארנקי. משניסיתי להתנגד, הוא איים כי ידקור אותי בסכין גדולה שהוציא. למזלי הגדול, בדיוק באותו רגע עברה במקום נידת משטרה, ואורותיה המהבהבים הבריחו מהמקום את האיש. הודיתי לבורא העולם על הצלתי, אך מאז לא שבתי עוד לטייל רגלית בגפי. כשאני לבד אני עושה את דרכי ברכב".

"לא מכבר, ביום שגרתי אחד, יצאתי כהרגלי לנסיעתי היומית. עמדתי לפני רמזור אדום, וממכונת שעצרה לצדי הביט עליי אדם הדור פנים, בעל זקן לבן, שישב ליד הנהג. הוא רמז לי באצבעו ללחוץ על כפתור הנעילה של דלתות הרכב. תחילה, לא ייחסתי לרמיזתו כל חשיבות. הן אין לי ילדים ברכב, ומדוע אפוא נחוץ שאנעל את הדלתות. אך האיש חזר וסימן באצבעו שוב ושוב".

"זה נראה לי מאוד משונה, מדוע אדם זר יבקש לעשות כן, אבל ידעתי, כי נזק בוודאי שלא ייגרם לי מהנעילה. נעתרתי לסימוניו. 'בינתיים התחלף הרמזור. האיש בעל הזקן הלבן חייך, ומכוניתו פנתה ימינה ונעלמה מעיניי".

"בעודי מהרהרת על האיש המוזר, הגעתי לרמזור אדום נוסף. עצרתי והמתנתי שיתחלף הרמזור, ופתאום הבחנתי באדם בעל עור שחום גוף עצום ממדים, שניצב לידי מכוניתו כשסכין גדולה אחז בידו. רעדתי כל כולי. בסרט הזה כבר הייתי... האיש ניסה לפתוח את הדלת הימנית של המכונית, ומשנכח, שהיא נעולה, סב סביב המכונית וניסה להגיע אל הדלת הסמוכה אליי".

זיעה צוננת שטפה את גופי. חשבתי כבר על הגרוע מכול. למזלי, לפני שהספיק לשבור את זכוכית החלון באגרופו, התחלף הרמזור לירוק, ואני לחצתי בכל כוחי על דוושת הגז ונסעתי במהירות מן המקום - ניצלתי!".

"בעודי המומה ממה שאירע לי, הכה בתודעתי פתאום זיכרון אותו יהודי עטור זקן לבן, שביקש ממני לנעול את דלתות הרכב. האיש המוזר הזה. מהיכן הוא ידע, מה יקרה לי בעוד כמה דקות?! לא רציתי לדמיין מה היה קורה לי ומה היה מצבי לולא שמעתי בקולו...".

"הרגשתי צורך עז להודות למציל את חיי. הבנתי, שמדובר באדם קדוש ובעל רוח-הקודש ורציתי גם לבקש את סליחתו על שבתחילה הקלתי ראש להצעתו. אולם לא ידעתי מיהו ולא ידעתי, לאן נסע. חשתי מין החמצה בלב. ייתכן ולעולם לא אפגוש את האיש".

"מאז חלפו כמה חודשים. המשכתי לנסוע מדי יום, בדלתות נעולות כמו בן. אמש ישבתי מול מרקע הטלוויזיה ושוטטתי בין התחנות בחיפוש אחר משהו מעניין. את עיניי צדה תמונה יהודית מרהיבה שניבטה מאחד הערוצים. המוני חסידיים עומדים צפופים בבית-כנסת ומנגנים מנגינות שובות לב. שמתי לב שעיני כולם מופנות לכיוון אחד".

"המצלמה סקרה את המון האדם ואז התרכזת באדם אחד, זה שעיני כולם נישאו אליו. ואז נדרכתי. קפצתי ממקומי כנשוכת נחש. כן! אני מכירה אותו! זה האדם שהציל את חיי! אני בטוחה בכך במאת האחוזים!".

"המשכתי לצפות, ובשלב מסוים פרסמו על המרקע מספר טלפון דרכו ניתן להתקשר ולשאול שאלות, או להביע התרשמויות אישיות. מבלי להסס, התקשרתי למספר הטלפון, הזדהיתי ושאלתי, מי האיש וכיצד אפשר להגיע אליו. התברר לי, כי מי שהציל את חיי הוא הרבי מליובאוויטש. הטלפן החביב גם הסביר לי כיצד להגיע לכאן. זו הסיבה בשלה באתי לפה", סיימה האישה. "באתי לפגוש באדם שהציל את חיי ופשוט להודות לו באופן אישי, ולכן אני חייבת להיכנס אליי!".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חביבה ז"ל מסעוד בן יקות ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	לע"נ תנצב"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חביבה ז"ל מסעוד בן יקות ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה
---	--	--	----------------	--